

ELS GOSSOS DELS AGENTS RURALS, TINDRAN JUBILACIÓ

Parla el Quimet

Guau!, sóc el Quimet, gos de mescla de moltes invasions. El nom me'l va posar la meva mestressa, agent rural que es diu Quimeta. Jo no en tinc cap culpa. La meva feina és com la de qualsevol gos però d'uniforme. Segueixo rastres, descobreixo coses amagades pel bosc i quan em deixen descansar vaig de putes amb femelles que no són del cos.

He rebut amb gran satisfacció la notícia de que el Departament d'Interior (que no és poca cosa) ens considerarà a partir d'ara animals sensibles (hòstia, ja era hora!) però com que no saben tractar a animals sensibles, han decidit donar-nos una pensió (l'expressió humana de l'agraïment). Tot i així m'agrada la idea perquè em preocupava arribar a gran i haver de dependre dels amos. Els humans no són de fiar. Ara amb l'assignació ho tinc més clar. No crec que em deixin

abandonat ni em llencin per qualsevol espadat. Riu a l'estiu, manta a l'hivern, és tot el que desitjo. La resta, per la Quimeta, que apart la mala pensada del nom, és una bona dona. Amb una mica de sort, abans de jubilar-me encara trobo un parell de plantacions de maria o ensumo les traces d'un vellet perdut al bosc i em donen una medalla de les remunerades.

Només tinc un problema ara, que la meva ex s'assabenti de la notícia i vulgui que tornem a estar junts. És més

espavilada que jo i potser em fotaria el lloc.
Guau!

¡MÁS MADERO!

Illa augmenta totes les plantilles policials

Comença a ser preocupant la preferència que el President Illa mostra pels cossos de seguretat. A cop de ploma ha decidit ja posar cinc mil places més per a Mossos d'Esquadra i uns set-cents de Guàrdia Civil. Aviat no hi cabrem.

Corren versions distintes sobre aquest afany policial. Les més políticament correctes parlen de disminuir la sensació d'inseguretat ciutadà. Altres asseguren que Illa vol fer-se una frontera pretoriana pel que pugui passar. Els més subtils veuen en l'augment de plantilla (especialment de la Guàrdia Civil) un intent de catalanitzar les forces de l'ordre. Només que cada Guardia Civil aprengui, prenent-se el temps que calgui, dir "bon dia" haurà augmentat la tasa de catalanoparlants. De tots és sabut

que la Guàrdia Civil és un dels col·lectius més fecunds d'Espanya. Set-cents Guàrdies ara, vol dir dos o tres mil catalans més d'aquí a quatre dies. La versió més inquietant és la que parla d'una tendència fetixista d'Illa cap a tot el que va uniforme (el que sigui). L'uniforme –diuen–

l'excita. En aparença a Illa li convé que alguna cosa l'exciti perquè va baix d'empenta, però és perillós que siguin precisament els uniformes.

Proposem que Illa faci teràpia, a veure si li va trobant gust a fer carreteres, per exemple.